

Med Hensyn til Forholdet mellem Statens Indtægter og Udgifter ved Retsplejen henvises til nedenstaaende Oversigt:

Indtægterne har ifølge Statsregnskabet for 1925—26 udgjort:

Udgifterne andrager:	1925—26.		1926—27.	
	Kr.	Ø	Kr.	Ø.
I. Til Domstolene m. v., Rets- og Politibygningerne...	6 814 700.	43	6 538 348.	69
II. Specielt vedrørende Anklagevæsenet og den kriminelle Retspleje	336 424.	13	337 555.	97
III. Specielt vedrørende Politivæsenet.....	6 210 173.	04	5 879 834.	81
I alt...	13 381 297.	60	12 755 739.	47

ad § 1.

Bestemmelsen hidrører fra den af Folketingsudvalget i Rigsdagssamlingen 1923—24 foreslaaede Affattelse og er uændret optaget i de siden da forelagte Forslag. Heller ikke nu foreslaas nogen Ændring, idet dog Henvisningerne i 4de Stykke til Tjenestemandsloven af 1919 er ændrede til at angaa Tjenestemandsloven af 1927.

Efter Forslaget skal ikke alle Dommerfuldmægtige statsansættes, men det skal nærmere fastsættes ved Normeringslov, hvor mange der skal statsansættes. Reformen skal i sin Helhed være gennemført senest den 1. April 1932. Lønningerne skal senere fastsættes ved en særlig Lov, der skal foreligge senest den 1. April 1930. De her nævnte Fuldmægtige skal ansættes og afskediges af Justitsministeren efter Dommerens Indstilling, og de bliver saaledes egentlige Statstjenestemænd og undergives Reglerne i Statstjenestemandsloven af 27. Juni 1927, derunder den ovenfor nævnte for de under Justits- og Politivæsenet hørende Tjenestemænd, gældende særlige Regel i § 342, 1ste Stykke.

ad § 2.

Den foreslaaede Redaktion af Bestemmelsen er i Overensstemmelse med den af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1924—25 vedtagne Affattelse.

Ved Forslaget inddrages ikke blot de ikke-statsansatte Dommerfuldmægtige, men ogsaa Dommerkontorernes øvrige Personale under Forbudet mod at drive privat juridisk Virksomhed som Erhverv. Denne Bestemmelse er foreslaaet for at forhindre Omgaaelse af Forbudet mod Fuldmægtiges Privatpraksis derved, at en Fuldmægtig udøver saadan Praksis f. Eks. gennem en Kontorist paa Dommerkontoret. Naar Forslaget forbyder privat juridisk Virksomhed som Erhverv, tænkes herved paa en mere vedvarende Virksomhed, hvorimod

Retssportler*).....	8 369 603 Kr.	64 Ø.
Mulktter og Bøder.....	855 893	— 17 —
I alt...	9 225 496 Kr.	81 Ø.

det ikke er Hensigten at afskære de paagældende fra i særlige Tilfælde at udføre private juridiske Forretninger.

ad § 3.

Den foreslaaede Redaktion er i Overensstemmelse med den af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1924—25 vedtagne Affattelse.

Efter Forslaget bliver der en Overgangstid, idet Loven kommer til at gælde straks for nogle Dommerfuldmægtige, nemlig dels for dem, der allerede ved Lovens Ikrafttræden er ansat uden Ret til at drive privat Virksomhed, dels for dem, der ansættes eller genansættes efter Lovens Ikrafttræden, medens Loven for andre Dommerfuldmægtige, altsaa de nu ansatte Fuldmægtige med Ret til at drive privat Virksomhed, først træder i Kraft fra den 1. April 1932. For Dommerkontorernes øvrige Personale træder de nye Bestemmelser i Kraft, naar der ikke længer paa det paagældende Kontor findes nogen Fuldmægtig med Ret til privat Virksomhed.

ad § 4.

I det i Rigsdagssamlingen 1924—25 forelagte Forslag findes som § 5 følgende Bestemmelse: „Fra det Tidspunkt, da Statsansættelsen af Dommerfuldmægtige er gennemført, bemyndiges Justitsministeren til at fastsætte Regler og faste Takster for visse juridiske Forretninger, som Dommerkontorerne skal være forpligtet til at udføre som Retshjælp for Publikum. Udbyttet heraf tilfalder Statskassen.“

*) Egentlige Retshandlinger ca.	980 000 Kr.
Fogedforretninger -	610 000 —
Tinglæssninger -	4 470 000 —
Skifter -	690 000 —
Auktioner -	1 150 000 —
Notarialvæsenet -	380 000 —
Andre Sportler -	90 000 —